

byrd nok derfor, og vi kunne ialtsald let tænke os, at den ærede Krigsminister i sin Omsorg for sine Undergivne ønsker saamange som muligt befordrede til de høiere Poster. Det har ofte været udtalt, at det er Noget, som man skylder Officererne, at de have et billigt Krav derpaa, og man kan være ganske rolig for, at, saasnart Resultatet af denne endelige Lov bliver, at der ikke falder noget til Byrde for Staten derved, at en eller anden apanageret Person indtager en høiere Stilling, saa vil der nok komme Forslag om, at en saadan Stilling bliver vedtaget extraordinairt udenfor Nummeret, saaledes, at ikke Statkassen kommer til at spare derved, men at derimod en Anden kommer til at rykke op, og at det kommer til at gaae, som om den vedkommende apanagerede Person ikke havde indtaget denne Stilling; men, selv om dette ikke skete, skulde det ikke vedrøre mig det allermindste. Jeg har allerede sagt, at jeg aldeles ikke fatter, hvad det er, man har derimod, og jeg kan saaledes strengt taget heller ikke tale derom; men jeg taler om det Indtryk, det gjør paa mig. Man har gjort stærke Indvendinger, men som ikke vare stærke ved Grundenes indre Bægt, men stærke ved den Hestighed, hvormed de ere fremførte; jeg kan ikke af Tredømmelighed, allermindst, efter de Erfaringer, vi nu have gjort her, vige tilbage for dette Slags Bemærkninger; jeg staaer fast til det Øverste. Man har sagt, at vi skulde komme med et almindeligt Forslag; men vi høre jo hver anden Dag Trudsler om det kongelige Betos Anvendelse, og jeg er overbevist om, at, naar vi først havde vedtaget nærværende Lov uden denne Tilfætning, vilde det ikke lyk-

kes at bringe en saadan almindelig Lov igjennem. Jeg for mit Vedkommende er derfor fast besluttet paa, som Sagerne for Diebliffet stille sig, og saalænge vi ikke have en almindelig Lov desangaaende, ikke at stemme for nogen Apanage Lov uden en saadan Tilfætning som den foreslaaede. Det behøver heller ikke at gaae ud over vedkommende apanagerede Person; thi vi kunne til næste Aar, om der ikke er Tid til det iaar, ordne det Hele, og vi kunne da regne Apanagen fra en tidligere Dato, saaledes at den Vedkommendes personlige Fordeel stilles udenfor dette Spørgsmaal. Derimod skal jeg aldeles ikke nægte, at ogsaa jeg i høi Grad deler Ønsket om, at man ved enhver lignende Leilighed gjorde os det muligt at glide saa glat, saa delicat over saadanne Spørgsmaal som muligt; men jeg kan ikke indrømme, at det foreliggende Spørgsmaal skulde udkræve en større Delicatesse end ethvert andet lignende. Jeg troer, at ethvert Medlem af Kongehuset, for hvem der er Spørgsmaal om at bevilge en Apanage, bør behandles med den største Delicatesse, den Æne saavel som den Anden; men jeg troer ogsaa, at det bør tilfælde Regjeringen, forud at stikke sig, at en saadan Lov kan gaae igjennem saavidt muligt uden Discussion. Naar der ikke tages nogen Forholdsregel i saa Henseende, kan man heller ikke gjøre Regning derpaa; thi man bør idetmindste ikke gjøre Regning paa, at Rigsdagen af Delicatessehensyn, [af Frygt for at røre ved en saa vanskelig Sag, ubetinget skulde gaae ind paa det, som den ikke anseer for at være rigtigt.